

nik, vseučilišnik; gledališčen, pa gledališna, gledališno, učiteljiščen, pa učiteljišne, učiteljišno, vseučiliščen, pa vseučilišna, vseučilišno. — Pleteršnikov slovar pravi pri besedi lešnik: piše in govori se navadno lešnik, a poleg stoječa kartača »pogl.« = poglej označuje obliko lešnik obenem za napačno. A baš beseda lešnik, ki jo povsed govore Slovenci in tej obliki, temeljito zavrača trditve, da je napačna, hkrati nas pa uči, da mora biti tudi vzor vsem enakim besedam. Tudi Breznikova slovica uči tako na strani 53.: bolnišnica (iz. bolnišnica), duhovnica (iz. duhovnica), vojašnica (iz. vojašnica) itd. Tudi srbsčina oblikuje take besede prav tako. — Skrbimo za mehko jezik in posnemajmo blagoglasnost srbsčine, ki se ogiblje vseh trdin! Zadloški.

— Umrl je dne 30. maja na kliniki v Gradcu g. Ivan Beli, kmetijski svetnik, ustanovitelj in dolgoletni ravnatelj državne kmetijske šole v Št. Juriju ob južni železnici. Pokojnik je spisal več strokovnih brošur in knjig in je bil odlikovan z redom Sv. Save III. razreda. Pred kratkim je izšlo v založbi Učiteljske tiskarne obširno njegovo delo »Sadjarstvo«.

— Kot zastopniki izvršilnega odbora UJU na Dav. Trstenjakovi proslavljene 9. t. m. v Ormožu pridejo iz Beograda; predsednik UJU tov. Mil. Stanković, tov. M. Jović in Mih. Stanojević.

— Izplačilo diferenc od 1. okt. 1923. Časopisi poročajo, da je bila dne 30. maja t. l. deputacija činovniškega Saveza v zadevi izplačila diferenc od 1. oktobra 1923 v finančnem ministrstvu, kjer jo je sprejel pomočnik finančnega ministra Srečko Tesić in v ministrovem imenu zagotovil, da se bo diferenca izplačala v najkrajšem času, zadeva draginjskih doklad upokojencem pa bo rešena v 14 dneh.

— Dne 25. maja t. l. je umrl naš najstarejši tovariš, upokojeni šolski voditelj Ivan Hutter v Mahu, občini Kočen na Kočevskem. Bil je 83 let star. Obiskoval je samo ljudsko šolo. Izobrazil se je potem sam v tej meri, da je napravil usposobljenostni izpit. Služboval je kot šolski voditelj v Reichenau-u, Starem bregu, na Toplem rebru in v Grčaricah na Kočevskem. Mnogoštevilno ljudstvo in sošredni tovariši so ga spremili k zadnjemu počitku. Večna zarja naj mu sveti!

— Podmladek Rdečega Križa v Ljubljani priredi v dnevih 7., 8. in 9. junija t. l. v prostorih I. dekliške meščanske šole pri sv. Jakobu razstavo deških in dekliških ročnih del, katere so izgotovili člani Podmladka Rdečega Križa na ljubljanskih osnovnih in meščanskih šolah. Razstava bo otvorjena v soboto, 7. t. m. ob 3. uri popoldne. Vsi razstavljeni predmeti bodo po nizkih cenah na prodaj, na kar posebe opozarjamо cenjene obiskovalce razstave. Izkušček porabijo Podmladkarji v dobrodelen namene, in sicer predvsem v podporo bolnim in revnim součencem.

Cenja postajala nekako moderna, nje voleo pesimizma, koji je mogao porazno delovati. Kao »borben« čovek tražio je na svakom polju borbenost i borbenih ljudi, koji su svojim radom, svojim borbenim idejama imali da bude, da podižu, da ulevaju nadu u bolju, lepšu budučnost, da odgajaju borce za skore dane uskrnuća, duhovnog in političkog. Sam kaže, da on shvata književnost kao najviši izraz narodnoga života. Shvatajući književnost ovako, razumljivo je, što on nije voleo pisaca sentimentalista i pesnika.

Jovan Skerlić je kao kritik imao svojo školu: odgojio mnogo učenika. Razvitak srpske književnosti nitko nam nije bolje, stvarnije i istinitije prikazao od njega. Da je ostao na životu, on bi se bio lotio posla oko izdavanja jedne jugoslav. književnosti, koja nam je danas vrlo nužna. Preda mnom je veliko, ilustrovano izdanie »Istorije nove srpske književnosti« (Beograd 1914). U predgovoru toga krasnog dela piše: »Ovo je samo istorija nove srpske književnosti, pisaca kateri su se nesumnjivo osečali Srbima. Hrvatska i srpska književnost su književnosti jednoga naroda i jednoga jezika, ali to su još dve književnosti. To je paradoks, anahronizam, dokaz naše kulturno-nacionalne zaostalosti, ali to je tako. Hrvatska književnost, kao i lokalne književnosti srpsko-hrvatskoga jezika (dubrovačka, slavonska, bosanska), ovde nisu dodiravane. Potpuna istorija srpsko-

Naša gospodarska organizacija.

TVORNICA UČIL IN ŠOLSKIH POTREBŠČIN V LJUBLJANI.

Vsemu p. n. učiteljstvu in krajnim šolskim svetom toplo priporočamo, da si ogledajo naš inserat v »Učit. Tov.« in naročajo označene predmete edino-le pri naši tvornici, ki je konkurenčno podjetje z nizkimi cenami in najsolidnejšim blagom. Podpirajmo v prvi vrsti sebe, svoje lastne gospodarske ustanove in pomagajmo jim z novimi naročili do čim lepšega in hitrejšega razvoja. Kar nimamo še v lastni založbi, oziroma cesar še ne izdelujemo sami, hočemo preskrbeti komisjskim potom. Zato prosimo vse p. n. tovariši(-ice), da nam v najkrajšem času javijo po dopisnici, na katere učila reflektirajo najnujneje v prihodnji šolski seziji, ker si hočemo zažljena učila pravočasno nabaviti. Vsa sedaj inserirana učila se lahko takoj dobe. Pripravila se nov cenik in seznam učil, ki se razpošije vsem šolskim vodstvom v blagohotno uporabo. Vse cene so, v primeri z inozemskimi od 100—300% nižje — torej ni nikakoršnega povoda, da bi morali odslej naročati potrebna učila v inozemstvu. Za prihodnje šolsko leto se pripravlja slika: »Jesen«, ki bo originalno delo naših domačih slikarjev z jugoslovanskimi tipi. V tisku je tudi m², ki ga vsem onim šolam, katere so brez nje, prav toplo priporočamo. m² ne bo imel več rumeno-črnih dm², ampak si vo-črna polja — tedaj zopet nekaj našega. — V najkrajšem času pride v delo tudi »Drago Humekova ambulančna knjigoveznička«, ki bo za rokotvorni pouk izborna učilo, obenem pa tudi velike praktične vrednosti. Cela knjigoveznička je majhen zaboček, ki ga lahko vsakdo prenaša in v njem najdemo vse, kar potrebuje praktičen knjigovez, od najmanjše šivanke pa tja do šivalnega stroja. Sezava knjigoveznicje je tako enostavna, da jo lahko vsak uporablja brez kakega posebnega navodila, ki pa bo kljub temu priložen. Na željo bo priredil ravnatelj Humek tudi podučne, kratke tečaje v ta namen, da se učiteljstvo natančneje seznanji s to napravo. Na ta način bo učiteljstvo s pomočjo učencev vezalo lahko vse knjige doma in sicer v trpežnosti, kakor si bo samo že zelo. Cela knjigoveznička z vsem orodjem in materialom, torej kompletna, bo stala približno 1000 Din. Kdor si jo misli nabaviti, oziroma društvo, ki želi zato predavanja — najnam to pravočasno javi, da vemo koliko izvodov lahko pripravimo in da predavanja porazdelimo na posamezna društva. Pridno se zbirajo tudi hrošči in metulji, ki se prirede v večjih in manjših zbirkah, pa tudi posamezno v steklenih škatlicah — ki bodo posebno pripravni za risarski in nazorni pouk. Tovariše, ki imajo smisel za ta posel, vabimo k sodelovanju. Hrošči, oziroma metulji, naj bi se pošiljali v tvornico v brezhibnem stanju, kjer bi jih mi potem sami preparirali. Ravno tako se priporočamo tudi za zbiranje in pošiljanje raznih rudnin. Pri

hrvatske književnosti ima tek da se napiše; u ovaj mah nema pisca koji bi mogao da izvede taj veliki posao, i to po sopstvenim proučavanjima. Njegove se knjige čitaju ugodno, jer mu je jezik čist, jedostan, a stil lak i uglađen.

Jovan Skerlić je kao borben nacionalist energično razvio svoje delovanje i u razmerno kratko vreme, on je postigao velikih uspeha. Njegov je pogled kružio s visina in obuhvačao jednim mahom sve Jugoslavene. Čovek širokog horizonta, ki je gledao i u budučnost, hoteo je i mogao je da stvara jugoslavenstvo. Dok imamo danas još vrlo mnogo javnih radenika, koji ne vide dalje od Beograda ili od Zagreba ili Ljubljane, koji su u svojem plemenskom egoizmu silno uskogrudni, te od te uskogrudnosti pravilno dihati ne mogu, ali tvrdoglavji poput dviju matorih koza na brvnu, dok imamo ljudi, kojima je i današnje jugoslavenstvo, kao nekadašnje austrijanstvo, državno, a ne i nacionalno, dok mnogi i danas lutaju bez jasnog cilja ne znajući što bi i kako bi. Jov. Skerlić kao potpun čovek dobro je znao kamo treba upraviti smer. Kao takav, odlučan i stalen, stvorio je čitavu jednu generaciju, koja se danas okupila oko jednog nacionalnog, jugoslavenskog barjaka. Ta generacija, odgojena u Skerlićevi školi, ne pozna i ne će da zna za privilegije ni srpske ni hrvatske ni slovenačke, jer to iščeza pred jugoslavenstvom, ili još bolje, sve to silo se u — jugoslavenstvo.

pošiljatvi naj vsakdo napiše ime rude, če jo pozna — na vsak način pa kraj najhajališča. Pričeli smo tudi z izdelovanjem mokrih preparatov v formalinu. V delo pridejo tudi razni geometrijski in risarski modeli, ki bodo do prihodnjega šolskega leta gotovi in učiteljstvu po zmernih cenah na razpolago.

Tako se tvornica polagoma razvija, in če bo cenjeno učiteljstvo uvidelo veliko važnost in pomen tega zavoda, ga skušalo po svoji moči na ta ali oni način podpirati, bomo imeli kmalu priliko uživati sadove svojega truda in svoje gospodarsko-stanovske zavesti. Tuš.

— g Učiteljski dom v Mariboru. Za Ganglov kamen so darovali: Železnik Oroslav, učitelj, Sv. Jurij v Slov. goricah, obveznico 7% drž. posojila à 100 Din (IX. 1922); enako obveznico je darovala Marica Dugarjeva, učiteljica v Št. Ožbaltu o. D., 100 Din (IX. 1922). 1% doplačila za maj: Hren Anton, nadučitelj v Studencih pri Mariboru 10 Din; deška osnovna šola II. v Mariboru (Bobič, Karščnik, Kožuh, Petrič) 40 Din; osnovna šola v Šmarju pri Jelšah (Bevc, Debelak, Lovrec, Mulej, Fink, Smeh, Šumer) 70 Din, skupaj 320 Din; z zadnjic izkazanimi 7860 Din = danes 8180 Din. — Iskrena hvala! Posebno pojavljeno moram omeniti učiteljstvo v Šmarju pri Jelšah, ki je pod vodstvom tov. Šumerja razpečalo doslej 31 izvodov »Narodnih praviljic iz Prekmurja« ter se o prilikli izplačila naših poviškov takoj spomnilo tudi našega Učit. doma. Hvala in čast zavednim in požrtvovalnim tovarišem! Posnemajte jih drugi tovariši! — M. Kožuh, blagajnik.

REZERVNI SKLAD prostovoljni organizacijski davek.

IV. izkaz:

Blagajniško stanje po IV.	
izkazu	3812.56 Din
Brodnik Ant., Kostanjevica	5.—
Zagorc Fran, Kostanjevica	5.—
Kobau Julči, Kostanjevica	5.—
Mesec Iva, Kostanjevica	5.—
Rugelj Zora, Kostanjevica	5.—
Paučič Ant., Kostanjevica	10.—
Bevc Franc, Šmarje	10.—
Debelak Dora	10.—
Lovrec Zinka	5.—
Fink Anton	10.—
Mulej Vida	10.—
Smeh Lavoslav	10.—
Šumer Hinko	20.—
skupaj	3922.56 Din

Darovalcem srčna hvala! Naj bi našli mnogo posnemalcev.

Uprravnik.

Književnost in umetnost.

Priporočamo vse spodaj navedene knjige v nabavo učiteljstvu in žolam, posebno pa šolskim, vsem javnim ljudskim in društvenim ter učiteljskim-strokovnim knjižnicam. Vse tu navedene knjige se naročajo tudi lahko potom Učiteljske knjižarne v Ljubljani, Františkanska ulica, Št. Štev.

Nove knjige in druge publikacije.

— kpl. V založbi Gorčar in Leskovšek v Celju je izšel raynokar IV. natis knjige: »Št. treba, kdo vojnik da znam?« od podpukovnika Voj. Dj. Kostiča. Knjiga obsegajo 263 strani s slikami Nj. Vel. kralja Petra in Aleksandra. Cena broširani knjigi je 24 Din, trdo vezani pa 30 Din.

kpl. E. L. Bulwer: Poslednji dnev Pompejev I. del. Splošna knjižnica st. 24 v Ljubljani 1924. Natisnila in založila »Zvezna tiskarna in knjigarna«, Broš. 30 Din, vez. 36 Din, strani 355.

Ocene.

— k Kar je doslej »Splošna knjižnica« javila knjig, se po nobeni ni bilo toliko povpraševanja, kakor po knjigi »Poslednji dnev Pompejev«. Zdaj je izšel prvi del tega slovitega romana, ki je menda preveden na vse večje jezike. V kratkem mu sledi tudi drugi del, ki bo vseboval tudi številne opombe in pojasmila ter dve Plinijevi pisni o takratnem izbruhu Vezuva. Roman »Poslednji dnev Pompejev« se godi v prvih časih krščanstva v Italiji, v mestu Pompeji. Tedanj običajl in še, ves način življivja pred davnimi tiščetletji, vse borbe in stremljenja tedanjega človeka ožive v čudni, nameči resničnosti pred bralcevo dušo. Vmes vidimo vstajajočo krščanstvo, ki polagoma, toda vztrajno prodira na vse strani in vse sloje tedanje družbe. Spletke starih paganskih svečenikov, ljubezenske zgodbe mladih Pompejev in Grkov, zlasti pa lik slepe sužnje Nidlej daje romanu tak čar, da ga človek ne more odložiti, dokler ni prebral zadnje strani. Tudi ta knjiga je 24. v vrsti »Splošne knjižnice« se odlikuje po dostojni opremi in po izredno nizki ceni, vzliz k temu, da šteje celih 355 strani.

— k Šta treba, kdo vojnik da znam? Knjig, ki je izšla v srbolivatskem ležiku že v četrtem natisu ni treba, da se jo več mnogo priporoča. Sestavljen je tako praktično, da ne nudi vojaku novinico samo izobrazbo o vojni stroki, temveč mu nudi tudi splošne živiljske izobrazbe, ki mu je osnova šola nudila le v manjšem obsegu ali pa je že izpuhnila v dobi med Izstropom iz Šole in vstropom v vojaško službo. A ne samo prostak, tudi učiteljski abiturient lahko z veliko koristjo poseže po tej knjigi, ker najde v njej na polju način obrazložen vse vojaško živiljenje in potrebitno strokovno znanje, katero ima ali bo

imel tolikrat priliko razlagati posebno vojaškim novincem, pa tudi ljudstvu. Iz navedbe glavnih poglavij vsebine je najbolj razvidna njena praktična stran in vsebine: Moji podaci: moje predpostavljene starešine; pravilo službe I. deo; pravilo službe III. deo; stražarska služba; uredba o vojni disciplini in vojni kazenski zakonik; opis puške in municije; nastava za gadjanje puškom; opis bombi (defonzična in ofonzična); opis puško-mitrailzea mod. 1915.; ratna služba; o zaščitljivim gasovima; sifilis; alkoholna pijaca; glavna pravila za svakog vojnika; dužnosti vojnika v raznim prilikama; opis jahačeg pribora; vojničko pisalo.

Iz naše stanovske organizacije.

Gibanje okrajnih društev v Sloveniji.

Vabilo:

= UČITELJSKO DRUŠTVO ZA SLOVENJEBISTRŠKI OKRAJ zboruje v soboto, dne 14. junija ob 10. v Šmartnem na Pohorju. Dnevní red: 1. Zapisnik. 2. Društvene in stanovske zadeve. 3. Volitev delegatov za pokrajinsko in glavno skupščino. 4. Predavanje tov. Jos. Segula: Moderni pevski pouk v osnovni šoli. 5. Slučajnosti. — Zbirališče Slov. Bistrice, odhod v Šmartno ob 7. — Radi obeda se je javiti do 10. junija pri šolskem vodstvu v Šmartnem. Po zborovanju napravimo izlet k Arehu, dve uri hodja iz Šmartna, Prenočišča v Ruški koči za člane planinskega društva 12 Din, za nečlane 14 Din. Vse druge informacije se dobre pri voditeljici v Šmartnem. Vsem tovarišem(-icam) »dolincem« nudi to zborovanje, združeno z izletom k Arehu, najlepšo priliko, da si ogledajo ta planinski svet, naše zeleno Pohorje. Odbor pričakuje polnoštevilno udeležbo in upa, da vidimo tudi Makolčane vrh planin. Pot iz Šmartna k Arehu je tudi za »težke« lahka.

</